

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-70743 דביר ואח' נ' ג.מ. השקעות ואופנה בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת קרן מילר

תובעות	1. נירה דביר 2. רבקה לוין 3. אורנה עמר (נמחקה) 4. גילת צליק כהן 5. שיר מירי גמליאל (נמחקה)
--------	--

נגד

נתבעת	ג.מ. השקעות ואופנה בע"מ
-------	-------------------------

ב"כ התובעות עו"ד מרדכי טורים
ב"כ הנתבעת עו"ד ישראל ליכטנשטיין

פסק דין

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
1. לפני תביעה על סך של 69,000 ₪ מכוח סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן "חוק התקשורת").
- רקע**
2. התביעה הוגשה על ידי חמש תובעות שונות כנגד הנתבעת, בגין שליחת מסרוני פרסומת למכשיר הנייד שברשותן, וזאת לטענתן שלא כדין.
 3. הנתבעת הינה חברה לשיווק אופנה המחזיקה ברשת חנויות לממכר אופנת נשים וידועה בשמה המסחרי "גולבריי".
 4. ביום דיון ההוכחות לא התייצבו התובעות 3 ו-5 ולפיכך הוריתי על מחיקת תביעתן. יש לציין כי רק לאחר שמיעת העדויות התייצבה התובעת 5, אך מאחר שנשמעו כבר כלל העדויות, כולל אלו מטעם הנתבעת, ומשלא הוצג הסבר מניח את הדעת לאיחור, ולאחר שניתן כבר פסק דין בעניינה לא אפשרתי את העדתה. עם זאת לאחר הדיון הוצגו אישורים רפואיים הנוגעים לתובעת 5 וכן נטען לגבי מצבה הרפואי של תובעת 3. בנסיבות אלו איני סבורה כי יש לפסוק הוצאות לחובתן בשלב זה. עם זאת, אם תחלטנה תובעות אלו להגיש תביעה חדשה נגד הנתבעת באותה עילה ישאו בהוצאותיה בגין הצורך להתדיין פעם נוספת בסך של 2,000 ₪ כל אחת.

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-70743 דביר ואח' נ' ג.מ. השקעות ואופנה בע"מ

תיק חיצוני:

טענות הצדדים

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
5. לטענת התובעות הן קיבלו מסרונים למכשיר הנייד שברשותן ללא שניתנה לכך כל הסכמה מטעמן. המסרונים כללו חומר פרסומי וזאת בניגוד לחוק התקשורת.
6. לטענתן, הנתבעת לא נתנה כל אזהרת דיוור לתובעות וכך מצאו עצמן התובעות מוטרדות ממסרונים שנשלחים אליהן ללא כל הסכמה. כמו כן, הנתבעת לא צירפה את שמה למסרונים שנשלחו מטעמה וזאת בניגוד להוראת סעיף 30 (ה) לחוק התקשורת והתובעות נדרשה להשקיע משאבים על מנת לאתר את הגורם המפרסם.
7. לאור הפרות אלו דורשות התובעות את הפיצוי המרבי בסך 1000 ₪ עבור על כל מסרון שנשלח אליהן.
8. מנגד טוענת הנתבעת כי כלל לא הוכח שנשלחו מסרונים לתובעות. ההודעות שהוצגו לא הוגשו כפי שיש להגיש רישומי מחשב על פי הדין, והתובעת 1 כלל לא יכלה להציג את ההודעות במכשיר הנייד אליו נשלחו. התובעות לא הביאו חוות דעת מטעמן לעניין זה ואף לא התאפשרה בדיקת הטלפונים הניידים שלהן על ידי הנתבעת.
9. עוד טוענת הנתבעת כי התובעות עושות שימוש לרעה בהוראות החוק שכן בקלות יכלו הן להסיר את שמן מרשימת התפוצה של הנתבעת. חוסר תום ליבן של התובעות משליך לטענת הנתבעת על גובה הפיצוי. הנתבעת הוסיפה וטענה כי מדובר בתובעות סדרתיות.

דיון והכרעה

- 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
10. הודעות הפרסומת המכונות "דואר זבל" (Spam) מהוות מטרד ציבורי ובשל כך נחקק תיקון מס' 40 לחוק התקשורת. באמצעות חוק זה ביקש המחוקק למגר את התופעה על ידי הטלת אחריות מלאה על המפרסם בדמות פיצוי לדוגמה שאיננו דורש הוכחת נזק (וראו לעניין זה דברי ההסבר להצעת חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון מס' 33), התשס"ה-2005, ה"ח 886; וכן ראו בהרחבה על נזקי דואר הזבל רע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (4.8.2014), פסקה 2 לפסק דינו של השופט פוגלמן (להלן "עניין חזני").
11. החוק קובע כי חל איסור על משלוח דבר פרסומת באמצעים המפורטים בחוק אלא אם כן התקבלה "הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת" (סעיף 30א(ב) לחוק). שיגור דבר פרסומת ללא הסכמת הנמען כאמור מותרת בהתקיים התנאים הקבועים בסעיף 30א(ג) לחוק:
- (1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);
- (2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-70743 דביר ואח' נ' ג.מ. השקעות ואופנה בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות
2 האמורים בפסקה (1).
- 3 12. המחלוקת הראשונה בין הצדדים היא עובדתית – האם אכן נשלחו מסרוני פרסומת מהנתבעת
4 לתובעות.
- 5 13. התובעות הציגו צילומי מסך של המסרונים שנשלחו לטענתן לטלפון הנייד שלהן. מהמסרונים
6 עולה בבירור כי הן נשלחו על ידי הנתבעת שכן מצוין שם שמה המסחרי של הנתבעת "גולברי",
7 ולמעשה הנתבעת אף אינה מתכחשת לכך שמדובר בהודעות מטעמה. הנתבעת טוענת, עם
8 זאת, כי לא הוכח קשר בין ההודעות שהוצגו לבין הטלפונים הניידים של התובעות. לשם
9 הוכחת קשר כזה סבורה הנתבעת כי היה על התובעות להגיש חוות דעת מומחה ולחלופין
10 למסור את הטלפונים שלהן לבדיקתה של הנתבעת.
- 11 14. אני סבורה כי אין לקבל את טענות הנתבעת בעניין זה. צילומי מסך בעידן הטכנולוגי הנוכחי
12 מתקבלים בבתי המשפט כראיה קבילה, ובדומה למגמה הכללית בדיני הראיות נבחנת
13 בעיקרה משקלה של הראיה בהתאם לנסיבות המקרה. גם בתביעות על בסיס סעיף 30 לחוק
14 התקשורת קיבלו בתי המשפט ראיות מסוג זה הן מטעם התובעים והן מטעם הנתבעים (ראו
15 למשל ת"צ (מחוזי חי') 3504-03-17 **בן דוד נ' פלאפון תקשורת בע"מ**, פסקה 45 (6.12.2017);
16 תא"מ (שלום חי') 35152-04-16 **שחף נ' ברק כרטיסים בע"מ**, פסקאות 5-7 (13.4.2017);
17 ת"ק (שלום ב"ש) 50627-06-16 **סילוביסקי נ' פורטל טרמינל בע"מ** (26.2.2017); ת"ק (שלום
18 ת"א) 50860-05-17 **רחום נ' עוז-חזן** (2.11.2017)).
- 19 15. למעשה דומה הדבר לכל תמונה שצילם אדם ומעיד על הצילום ונסיבותיו. במקרה כזה לא
20 נדרשת חוות דעת מומחה, המצלם לא נדרש להביא את מקור הצילום עצמו, ומשקלה של
21 הראיה מבוסס על המהימנות של המצלם בעיני בית המשפט, כאשר לעיתים אף לא נדרש
22 להביא לעדות את הצלם עצמו (ראו יעקב קדמי **על הראיות חלק שלישי** 1306-1308 (תש"ע-
23 2009)).
- 24 16. באשר לנתבעות 2 ו-4, אלו הציגו במהלך עדותן בבית המשפט את הטלפונים הניידים שלהן
25 עם המסרונים שנשלחו במהלך עדותן בבית המשפט. אני סבורה כי מדובר בראיה טובה דיה
26 להוכחת שליחת המסרונים לתובעות אלו, זאת בהתחשב בעדויות התובעות אותן מצאתי
27 מהימנות לחלוטין. מאחר שהאמנתי לתובעות כי הטלפונים הניידים שהן מציגות אכן שלהן,
28 והן אף הציגו חשבוניות תשלום על טלפונים אלו, ומאחר שהציגו את המסרונים שנשלחו
29 בטלפון הנייד שלהן, אין צורך בחוות דעת מומחה להוכחת שליחת המסרונים אליהן.
- 30 17. וודאי שאין מקום להורות על מסירת הטלפונים הניידים של התובעות לבדיקתה של הנתבעת
31 כפי שדרשה האחרונה. אין מדובר בהליך פלילי ומסירתם של מכשירים ניידים לידי הצד
32 האחר יש בה חשש לפגיעה בפרטיות לצד חשש לגרימת נזק למכשיר הנייד ואף השבתת
33 התובעות לזמן מסויים משימוש במכשיר הנייד שלהן.

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 70743-09-16 דביר ואח' נ' ג.מ. השקעות ואופנה בע"מ

תיק חיצוני:

18. באשר לתובעת 1, לטענתה הטלפון הנייד שלה הוחלף ולפיכך לא יכלה להציג את המסרונים מעבר לצילומי המסך אותם הגישה וחשבוניות תשלום עבור הטלפון. גם במקרה של תובעת זו אני סבורה כי אין הכרח בחוות דעת מומחה. אכן, צילומי המסך הם ראיה בעלת משקל נמוך מזה של הצגת ההודעות באופן ישיר בטלפון הנייד. עם זאת, כל עוד בית המשפט נותן אמון בעדותה של התובעת, ולצד זאת מוצגים צילומי המסך של המסרונים שנשלחו לה לטענתה, ניתן להסתפק בכך לצורך הוכחת התביעה. אומר כי נתתי אמון מלא גם בעדותה של התובעת 1 ובטענתה כי מסרונים אלו שהוצגו בצילומי המסך נשלחו לטלפון הנייד הקודם שהיה ברשותה.
19. החלפת מכשיר נייד הינה פעולה שבשגרה ובמהלך הליך משפטי ממושך עשוי מכשיר נייד ככל מיטלטלין אחר להיהרס או להישבר. יתרה מכך, אנו מצויים בעידן בו מוחלפים טלפונים ניידים על ידי המשתמש באופן תדיר. לא ניתן לצפות מתובעת לפי חוק התקשורת לשמור על הנייד ברשותה עד תום ההליכים המשפטיים.
20. יש לזכור כי מדובר בתביעות צרכניות מובהקות שבדרך כלל נסבות על סכומים שאינם גבוהים. המחוקק ביקש לעודד הגשת תביעות מעין אלו על מנת למגר את התופעה המטרידה של מסרוני פרסומת שנשלחים מחברות מסחריות ומציפים את הטלפונים הניידים והדואר האלקטרוני של הנמענים וזאת ללא הסכמתם. דרישה בתביעות אלו לצרף חוות דעת מומחה תגדיל את עלויות התביעה באופן שיסכל את מטרת המחוקק. כאמור, אני סבורה כי דיני הראיות מחייבים חוות דעת כזו והכל תלוי כמובן בנסיבות העניין, באמון שנותן בית המשפט בעדויות ובראיות הנוספות שמוצגות ומשקלן.
21. הוכח, אם כן, כי נשלחו הודעות פרסומיות לטלפונים הניידים של התובעות.
22. במישור המשפטי אין מחלוקת בין הצדדים כי ההודעות שנשלחו לתובעות הינן בגדר "דבר פרסומתי" כהגדרתו בסעיף 30א(א) לחוק, הואיל ומטרתן לעודד רכישת מוצרים והוצאת כספים.
23. עם זאת הצדדים חלוקים האם ניתנה לנתבעת הסכמה על ידי התובעות לשליחת המסרונים בהתאם לנדרש לפי סעיף 30א(ב) לחוק. יודגש כי על פי סעיף זה דרישת ההסכמה מראש ובכתב הינה דרישה ראייתית המוטלת לפתחו של הטוען לה. במקרה זה על הנתבעת להוכיח כי ניתנה לה מראש הסכמה בכתב לשלוח דברי פרסומת, או כי מתקיימים התנאים החלופיים להסכמת הנמען המפורטים בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת (רע"א 1231/17 רז נ' אימפרשן מדיה בע"מ (20.4.2017)).
24. הנתבעת לא עמדה בנטל ההוכחה המוטל עליה. הנתבעת לא גיבתה טענותיה בכל ראייה שתתמוך בהן והסתפקה בתצהירו של מר אליהו כהן, סמנכ"ל הנתבעת, ובהגשת חשבוניות הקניה של התובעות. אין בחשבוניות הקניה האמורות כדי לבסס את הסכמת התובעות לקבל מסרוני פרסומת. אכן מחשבוניות אלו עולה כי התובעות הצטרפו למועדון הלקוחות של

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-70743 דביר ואח' נ' ג.מ. השקעות ואופנה בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 הנתבעת. עם זאת, לטעמי אין לראות בעצם ההצטרפות למועדון לקוחות של החברה את
2 ההסכמה הנדרשת בחוק לעניין משלוח פרסומות. לקוח עשוי להיות מעוניין במבצעים
3 שמעניקה שייכות למועדון לקוחות מבלי להיחשף לפרסומות החברה בטלפון הנייד שלו.
4 25. הנתבעת לא הוכיחה, אם כן, מתן הסכמה מראש ובכתב של התובעות לשליחת מסרונים
5 פרסומיים לטלפון הנייד שלהן.
6 26. הנתבעת אף לא הוכיחה את האפשרות החלופית הקבועה בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת. אם
7 רצתה הנתבעת לטעון כי בעת מסירת הפרטים נאמר לתובעות כי פרטיהן ישמשו לשליחת
8 מסרונים פרסומת, היה עליה לכל הפחות להעיד אחד ממוכרי הרשת בזמנים הרלוונטיים, על
9 מנת שיאשר כי זהו הנוהג המקובל ברשת. משלא עשתה זאת, ולא תמכה את טענותיה בראיות
10 באשר להסכמת התובעות, בין אם בחתימה על מסמך ובין אם באמצעות מידע שנמסר
11 לתובעות בעת ביצוע הרכישה, יש לקבוע כי הנתבעת לא סתרה את הטענה כי לא מילאה אחר
12 הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת.
13 27. אציין כי הנתבעת הציגה כרטיס הצטרפות ריק למאגר הלקוחות של הנתבעת ובו מצוין "אני
14 מאשרת לקבל הודעות פרסומיות באמצעות הכתובות הנ"ל". לטענת הנתבעת היא לא שמרה
15 באופן מסודר את כרטיסי ההצטרפות. במהלך ההליך אף צירפה הנתבעת כרטיסים מסוג זה
16 חתומים על ידי לקוחות אחרות. למרות זאת איני סבורה כי יש בכך לבסס את טענתה של
17 הנתבעת כי פעלה בהתאם להוראות חוק התקשורת ככל האמור בתובעות.
18 28. ראשית, מסמכים אלו לא צורפו בסופו של יום לתצהיר העד מטעם הנתבעת כך שלא ניתן היה
19 לחקור אודותם. יתרה מכך, הנתבעת זנחה כליל טענה זו במסגרת סיכומיה. שנית, כרטיסי
20 ההצטרפות שהובאו אינם מאותם סניפים בהן הצטרפו התובעות למועדון הלקוחות. יתכן
21 ובאותה העת נהגה מדיניות לא אחידה בין סניפי הנתבעת, ואכן עולה תמיהה מכך שחלק
22 מהכרטיסים נשמרו וחלק לא, כך שלא התבררה עד תום מדיניותה של הנתבעת באותה העת.
23 הנתבעת עצמה לא טרחה לשפוך אור, לפרט ולהוכיח עניין זה, והתצהיר מטעמה לקוני ועמום.
24 כאמור, הנתבעת זנחה טענה זו בסיכומיה ולפיכך ההתייחסות אליה היא ממילא מעבר
25 לדרוש.
26 29. אשר על כן יש לקבוע כי הנתבעת פעלה בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת כאשר
27 שלחה הודעות פרסומיות לתובעות.
28 **הפיצוי**
- 29 30. אמות המידה לקביעת הפיצוי ללא הוכחת נזק בגין שיגור דבר פרסומת בניגוד לחוק
30 התקשורת נקובות בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת (ראו עניין חזני הנ"ל; ראו גם רע"א
31 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.7.2014) (להלן "עניין גלסברג")). כאמור, הפיצוי
32 המקסימאלי ללא הוכחת נזק הוא 1,000 ₪ בגין כל הודעה שקיבל הנמען (סעיף 30א(ג1)
33 לחוק). בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי הסכום המצוין בחוק אמור לשמש כנקודת

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-70743 דביר ואח' נ' ג.מ. השקעות ואופנה בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 המוצא של בית המשפט, ממנה יכול בית המשפט להפחית את הפיצוי בהתאם לשיקולים
2 הרלוונטיים (עניין גלסברג, פסקה י"ב).
- 3 31. בעניין חזני נפסק כי לשם קביעת שיעור הפיצוי יש להביא בחשבון שני סוגי שיקולים. הראשון
4 עניינו נסיבות ביצוע ההפרה, ובכלל זה תוכן הפרסום, התנהגות הנתבע, הרווח הצפוי לו
5 מהפרסום, ומספר דברי הפרסומת ששוגרו לתובע; והשני עניינו השאיפה לעודד הגשת
6 תביעות יעילות, כשבהקשר זה יש להביא בחשבון את הוצאות התובע בעצם הגשת התביעה.
- 7 32. הנתבעת סבורה כי בקביעת הפיצוי יש להתחשב בכך שמדובר בתובעות סדרתיות, דבר
8 המצביע על חוסר תום לב. לטעמי אין לקבל טענה זו. ראשית, גם אם הגישו התובעות מספר
9 תביעות נוספות בעניין חוק התקשורת אין בכך כדי להגדירן כתובעות סדרתיות או להצביע
10 על חוסר תום לבן. שנית, כאמור, המחוקק ביקש למגר את תופעת "דואר הזבל" ועשה זאת
11 באמצעות הפקדת מלאכת אכיפת החוק בעניין זה בידי תובעים פרטיים שיקדמו את אינטרס
12 הציבור. בדומה לחוק תובענות ייצוגיות, המקנה לתובע מייצג ולבא כוחו תמריץ להגיש
13 בקשות לאישור תובענות ייצוגיות המקדמות את אינטרסים ציבוריים, גם חוק התקשורת
14 מקנה לתובעים פרטיים תמריץ להגיש תביעות כאלו (ראו עניין חזני, פסקה 10 לפסק דינו של
15 השופט פוגלמן). לפיכך דווקא בתביעות מסוג זה אין מקום לייחס חוסר תום לב לתובע
16 המרבה בתביעות מסוג זה, כל עוד אכן נשלחו לו מסרונים פרסומת בניגוד להוראות החוק.
- 17 33. טענה נוספת שנטענה על ידי הנתבעת היא כי על אף אפשרות להסיר עצמן מרשימת מקבלות
18 דברי הפרסומת הן לא עשו כן. כידוע, בית המשפט העליון בעניין חזני הכריע בעניין זה כי אין
19 חובה על התובע להקטין את נזקו באמצעות הסרתו מרשימת התפוצה, אך אפשרות קלה
20 להסרה הכלולה בהודעת הפרסומת יכולה לשמש שיקול במכלול השיקולים בקביעת הפיצוי
21 (ראו הערותיהם של השופטים רובינשטיין ועמית לפסק דינו של השופט פוגלמן בעניין חזני).
22 יש להזכיר כי בעניין חזני עמד כב' השופט פוגלמן על כך שהפחתת פיצוי בשל אי הסרה מצד
23 התובע עלולה להביא לכך שהתביעה לא תהיה יעילה מבחינתו שכן סכום הפיצוי המקסימאלי
24 יעמוד על 1,000 ₪ ונמצאנו מסכלים את כוונת המחוקק. נראה שגם כב' השופטים רובינשטיין
25 ועמית הסכימו לגישה זו בבסיסה, אם כי סברו שבמכלול הפיצוי ניתן להתחשב גם בכך
26 שהיתה אפשרות קלה לנמען להסרה מרשימת התפוצה.
- 27 34. מבחינת נסיבות העניין הנידון, יש ליתן את הדעת לכך שמדובר במספר תובעות ובמספר
28 מסרונים רב. לתובעת 1 נשלחו 31 מסרונים, לתובעת 2 נשלחו 6 מסרונים ולתובעת 4 נשלחו
29 4 מסרונים. כן יש להביא בחשבון את הצורך בהרתעה ובמיגור התופעה של שליחת מסרונים
30 פרסומת ללא הסכמה. קביעתו של פיצוי נמוך מדי תגרום לתביעות אלו להיות בלתי כדאיות
31 עבור התובעים, ובכך תסכל את מטרת המחוקק לעודד תביעות יעילות נגד המפרים את סעיף
32 30א לחוק התקשורת (ראו בהרחבה בעניין חזני, פסקאות 8-10 לפסק דינו של השופט פוגלמן).

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 70743-09-16 דביר ואח' נ' ג.מ. השקעות ואופנה בע"מ

תיק חיצוני:

1 בעניין זה לא ניתן להתעלם מכך שעל אף שהתיקון לחוק התקשורת הוא משנת 2008 עדיין
2 ישנן הפרות שלו מצידה של חברה גדולה ומסודרת בעלת סניפים רבים כגון הנתבעת.
3 35. מנגד יש להביא בחשבון כי אין מדובר בשליחת מסרונים באופן אקראי אלא לנשים שצרכו
4 את המוצרים של הנתבעת ואף הצטרפו למועדון הלקוחות שלה. כמו כן אין מחלוקת כי תוכן
5 המסרונים שנשלח לתובעות אינו פוגעני. בנוסף יש משקל מסוים לכך שההודעה כללה
6 אפשרות קלה ופשוטה להסרה מרשימת התפוצה.
7 36. באיזון בין השיקולים, ובהתחשב בסכומים שנפסקו בעניין גלסברג, מצאתי לנכון להורות
8 לנתבעת לשלם לתובעת 1 סך של 15,500 ₪; לתובעת 2 סך של 3,000 ₪; ולתובעת 4 סך של
9 2,000 ₪. כמו כן תישא הנתבעת בשכר טרחת עורך דינן של תובעות אלו בסך של 7,000 ₪
10 ובהוצאות משפט.

11

12

ניתן היום, כ"א אייר תשע"ח, 06 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

13

רון מילר, שופטת

14

15

16

17

